

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 30 кор.
 на пів року . . . 10 кор.
 на чверть року . . . 5 кор.
 а місяць . . . 170 кор.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків

Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вареш ми очі і душу ми вареш: а не вольнеш милости і віри не вольнеш,
 бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
 крім неділь і руских свят
 о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакция, администрация і
 експедиция «Руслана» під
 ч. 1. пл. Дембровського (Хорун-
 щини). Експедиция місцева
 в Агенції Соколовского в
 пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає слідше
 на попереднє застереженє.—
 Рекламациі неопечатаніє
 вільні від порта.— Оголо-
 шеня звичайні приймають
 ся по ціні 20 с. від стріч-
 ки, а в «Надісланім» 40 с.
 від стрічки. Подяки і при-
 ватні донесеня по 30 сот.
 від стрічки.

Чи вийде се на добро державній ідеї?

(X) Перші вибори на основі загального т. зв. рівного права виборчого наближають ся до кінця. Принесли они чимало несподіванок не лише правительству але і всяким сторонництвам. Але хоч ще не маємо повного числа вибраних нових послів, то всеж таки вже тепер можна звести вислід до певного якогось добутка. Передовсім замітно, що розбило ся сторонництво прусофільське, сторонництво народно-німецьких загорільців, ослабили також дуже лжеліберали всяких народностей, а подібно вийшли два табори соціальні, заступлені християнськими соціями і соціал-демократами.

Що як раз християнські соціями і соціал-демократи обсягнули у різних народів австрійських такі значні успіхи, і стали наймогутнішими сторонництвами парламентарними, коли тимчасом інші сторонництва, як староліберали, староконсерватисти і крайні націонали так занепали — треба приписати головно знеохоті продукуючих верств населеня дотеперішньою репрезентацією парламентарною і безплідністю боротьби всіх проти всіх.

Робітні верстви населеня всіх народностей австрійських добачають найважнішу задачу Австрії в XX. століттю в суспільно-політичних реформах, а підвалиною таких реформ може стати національний лад і спокій переведений на основі ревізії конституції в національно-автономічнім напрямі.

Доси проявляв ся сей напрям в двох таборах політичних і для того широкі круги виборчі, не входячи в подробиці, не згоджуючись у всім чи то з християнськими соціями, чи з соціал-демократами, задля недостачі, виразного сторонництва національно-автономічного, віддавали свої голоси — одні на християнських соціалів, інші знов на соціал-демократів. Усі ті, що встоюють за державною ідеєю австрійскою і народно-господарськими реформами, а є противниками менчестерського лібералізму, крайного загорілого націоналізму і соціалізму, голосували на християнських соціалів, усі інші, що є противниками національної боротьби, капіталізму, антисемітизму і консерватизму, а встоюють за національною автономією і демокрацією, були приневолені дати голос на соціал-демократів.

Однак сей розділ виборців на сі два головні табори не дав ще управнєня

одних записати як стан посіданя чорних а других яко стан посіданя червоних, як говорять в звичайному житю. Між одними і другими було богато таких, що пішли в оден або другий табор тому, що не було иншого зорганізованого сторонництва, до котрого они могли бы прилучити ся. Населенє висловило отже таким голосованєм бажанє і домаганє покінченя безплідної боротьби крайно-національної, расової і клясової, а звороту до реформ в напрямі суспільно-політичнім і народно-автономічнім і перестрою Австрії на тих новітних основах.

Пораженє Шенериянців упадок таких послів як Хоц, Шнайдер, як італійські ірєндентисти, занепад крайних націоналістів в німецькім і славянськім таборі може стати певним доказом, що населенє Австрії вже знеохочене дотеперішньою протидержавною і протинародною боротьбою в державній раді і домагає ся парламентарної роботи у висше вказанім напрямі.

Але чи нововибрана палата зрозуміє свою важну задачу, чи зуміє з давнійшої безплідної боротьби виснувати для себе потрібну науку? Чи нові послі зуміють дрібні партийні інтереси підпорядкувати загальним і великим інтересам народів і держави? Треба сего ба-

Готгард Курлянд.

Заказана любов.

Переклав Михайло Боднар.

(Дальше).

— Ах, — відповіла, — тепер в сій хвили, думаю, що ні. Ні, перед тим, як ми сходили сходами до передсінка!

— Ну, се може бути, — потакнув Меренбург. — Чомуж би ні, в дійсно щось у тім, у тій штуці.

*

*

*

Меренбургі запросили радника посольства до себе на обід. — Ми цілком між собою, ми хотіли би раз вас мати виключно для себе, — писав єму тайний радник.

Она була чаруюча підчас сего обіду.

— Цілком простий обід, — сказала пані Меренбург сїдаючи, — але волію над усе море цвєтів.

І обїдали они між морем цвєтів: пані дому на своїм щоденнім місци, на

розі стола, він по ві правици, Меренбургі напротив нього. Слабе, матове сьвітло над ними, дорога тишина довкола них, перервана ледви чутними на паркеті кроками служби.

— Цілком, після щоденного нашого звичаю, — сказав вічливо господар дому. — Без всіляких церемоній. Се, думаю, найліпше.

Гість, розумієсь, потвердив то також. Він сказав, що він — особливо вдячний — за сю доброту, якою они єго окружають яко приятеля.

Він був наче зачарований. Що они говорили, толкували, се єму видалось чужим, принесеним зі зимного, рівнодушного сьвіта. Єму здавало ся, що хтось инший говорить з него, тими гладонькими, безбарвними словами конвенціональної забави, що хтось инший прислухує ся тим бесїдам сьвітового досьвіду та коректности.

Наче через серпанок видів він правильні черти свого гостеприємця, всі єго змісли були при пані, що сиділа біля него, що ясно, необнятно в своїй незамішаній приманчивости, говорила весело,

безжурно, без передчутя повного муки несупокою, що кликав її.

*

*

*

Гольбер завзяв ся на добре, уважав на свої погляди, слова, немов ученик, який знає, що мусить удавати. Бо «жінка єго приятеля» остерегла: „Стережи ся!“

Одиноке, що на нїм мені не подобає ся, — думала, — то є, що він на пів прижмує очі. Але впрочім се від недавного часу, він завсїгди мав отвертий, чистий зір.

Она роздумувала над сею загадкою, дивила ся перед себе долі і бавила ся твердушкою хліба. Она покряляла її на дрібнесенькі кавальчики і полишила на хвилинку розмову, даючи можливість панам висловити ся про найновіші, торговельні зносини.

Ні, — думала — він цілком инший, як завсїгди. Але що се значить...

(Дальше буде.)

жати і сподівати ся, одначе мимохіть насувають ся поважні сумніви, чи так буде. Ми недавно вже вказували на се, що першою важною і трудною пробою розуміння інтересів населення і держави буде становище державної ради супроти т. зв. австро-угорської угоди. На жаль однак посеред політичних стороництв нової палати в сій справі панує велике замішанє, неясність і не-свѣдомість. Одні кличуть: »геть з Угорщиною!« інші знов »або ніякої угоди або добра«, знов інші вивішують прапор одноцілої великої держави австрійської. Нічого дивного, що при таких суперечних окликах годі розв'язати розумно таке важне і трудне питанє. Передовсім треба тямити, що в сій справі розходить ся не лише о економічну сторону питання. Тут повинно станути на деннім порядку не лише питанє само-стійної чи спільної області цвовой, але ціле питанє про державно-правний устрій монархії. Доси, від сорока літ, розходить ся все лише о те, щоби довести до порозуміння і угоди поміж двома половицями монархії, теперже повинно бути питанє поставлене зовсім инакше, а іменно щоби обезпечити осягненє автономії для кожного народу в державі по однім і по другім боці Литави і обезпеченє та скріпленє державної єдності і одноцільності.

Найновіший спір, який тепер виринув між Мадярами а Хорватами, вказує на конечність обезпечення проти мадарської повени всіх інших немадарсклх народностей.

Наколи отже нова державна рада зрозуміє своє велике і важне, але непеченно і вельми труде посланництво, то повинна взяти ся до задачі, заступити дотеперішній дуалізм, котрий на Австрію вкладає такі великі жертви а викликає щораз то нові зацутаня, ревізією конституції в народно-автономічнім напрямі. З тим здійснила би ся велико-австрійська державна ідея, котра тепер ще може видавати ся декому неосяжною мрією, одначе лише тим способом можна довести до національного мира і ладу і перевести важні суспільно-політичні і народно-господарські реформи відповідно новітнім вимогам і потребам народів.

Єще раз: Поляки як гнобителі.

Відповідь Бернзона — Падеревському.

(Конець).

Шкільне питанє. Мої дати про се походять з 1903 р. Бож инакше не стоять певно відносини і нині. В тім році положенє було ось яке: Поляки мали 2328 народних шкіл, Русини 2212. Але що деякі з тих шкіл стоять тільки на папері, (відносини, яких ми тут на півночі не знаємо), то було справді в р. 1903. тільки 2141 польських і 2041 руских шкіл. З причини, що Галичина є більше заселене Русинами, чим Поляками, вже се є несправедливістю. Але слухаймо дальше.

Щоби стати прийнятими з народної школи до середної, мусять діти скінчити чотири класи народної школи. Але рускі

школи мають по правилу тільки одну однісіньку класу, а виїмково дві класи. Отже рускі діти мусять, щоби прийти до середної школи, ходити до польської народної школи, а сі школи єще до того лежать звичайно в знатнім віддаленю. Не досить сего; межи учителями, занятими при руских школах, є 1013, які не зложили жадного іспиту, коли укваліфікованих, руских учителів висилає ся »зі службових зглядів« на захід. Наконєць мусять рускі школи вдоволяти ся по части польськими учителями, які навіть не уміють по руски.

Чи се не зовсім »по польски?« Учительські семінарії уладжені ось як: Або они мусять бути польськими, або руско-польськими. Руских учительских семінарий нема. Під добу мають Поляки 50 середних шкіл, а Русини тільки пять. І навіть тих пять можна було оснувати тільки в той спосіб, що правительство обійшло право порішення краєвого сойму. Поведенє краєвого сойму дасть ся висвітлити сею обставиною, що в нїм засідає десять рази більше Поляків, чим Русинів. А що Галичина має більше Русинів, як Поляків, то з того можна заключати про справедливість виборчої ординації і самих виборів. Таке втяти уміють Полячки також. Нехай ніхто не дивує ся, що між ними є стільки віртуозів.

Відносини населення. Котрий з обох народів заселив край, або части краю, не має жадної звязи з квестією. Але коли про се згадують і підносять се, то бодай повинно се діятись з належним пошанованєм історичної правди. Пан Падеревский оповідає, що Поляки перші прийшли до східної Галичини. О скільки знаю, сего не сказав єще жаден історик, чи то Поляк, чи Німець. Люди, що трохи більше знають про се, кажуть мені, що ніколи перед тим не чули такого твердження. Єще в р. 1802 польський арцибіскуп у Львові Кастан Кіцкі поінформував нас про се, що в сих країнах на сто Русинів (греко-католиків) припадає десять Поляків (римо-католиків). Однак се не перешкаджає, що також і тут Поляки мають більше представників в краєвім соймі, як Русини. Як до сего довести і як треба крутити статистику, яка підтримує такий стан, про се я одержав ось який знаменний примір від зовсім віродостойного приятеля у Відні.

Я був — оповідає він — підчас спису населення 1900 р. дома і заступав мою родину. Мене спитано про моє імя, релігію і рідну мову, про націонале мого брата і ми прийшли до моєї матери. »Релігія вашої матери?« спитав польський урядник. »Римо-католицька«, відповів я. »Се вистарчає«. »Перепрашаю, але моя мати є Русинкою«. Але сим озвівирив ся польський урядник. »Ваша мати є римо-католицька, отже є Полькою. Ви маєте відповідати на мої питаня«. Я опирав ся при тім, що она є Русинкою, але не мав смілости робити дальших кроків против сего фальшованя, бо в Галичині замотати ся в спір з яким польським урядником, є небезпечним жартом. Мій достовірний приятель додає, що він був загально звичною людиною, і з того заключає, як

дозволяють собі поступати з найбільшійшими і зовсім незвідними людьми.

Навіть сам пан Падеревский не має, як бачу, пошани перед офіційальною статистикою; він знає своїх Папенгаймерців. Але чи після проб, які зложив, може жадати, щоби я мав пошану иеред єго статистикою? Мимо неї перехожу з низьким поклоном — —

Історія Галичини є все таки штукою над штуками (ein Meisterstück). Тут пригадують єго виводи на переможене трудностей в найтруднійших парафразах Лішта. Розходить ся іменно о се, щоби справу покрутити так, немов би то незгоди між обома народами не мали великого значіння. »Взагалі годжено ся зовсім добре зі собою«. Повстанє руского народа в сімнайцятім століттю против своїх жостоких гнобителів, таке могутне і однодушне повстанє, яке лише на небогато сторінках всесвітньої історії оно появляло ся, — а через него переховує автор блискучим реченєм а la scherzo. А дальше: Різні в р. 1846, що до яких здержую ся з близшим означенєм«. Ба, але чому? Хтож казав виконати ті різні? Се довело іменно також і польських хлопів столітнім знущанєм до такої розпуки, що они убивали десятками своїх панів і навіть трупів убитих гнобителів не пошанували. »Понад ті різні, що до яких я здержую ся з близшим означенєм«, треба переховзнути ся, бо они могли би зашкодити ідилічним відносинам в Галичині. »Взагалі годжено ся досить добре зі собою... Думаю, що се вистарчає, щоби дати образець про виступ пана І. І. Падеревского яко »правдивого Поляка«.

Однак хочу, заким єго покину, запротестувати против змаганя сего скорого пана, перелицювати мій привіт до запреторених руских студентів. Сей привіт відносив ся, розуміє ся, не до їх способу демонстрованя, він належав ся їм за геройську волю, щоби своєю голодовою смертю збудити відразу світа против гнобителів їх народу. В тім полягає велич події! Се не приносить Полякам чести, що они, які самі стояли в геройській борбі за самостійністю і мовою свого власного народу, і по части єще стоять — що они примушують других чинити те саме супротив них. Намаганє пана Падеревского наглумитись з молодих патріотів є прямо огидне.

»Die Zeit«.

Зміна виборчої ординації.

Єще не переведено в цілости виборів в Галичині після нової ординації, а вже заговорили про єї зміну, іменно про зміну тих спеціальних додатків і клязкуль для Галичини.

З загальних постанов ординації є особливо припис урядової карти голосованя надто стісняючий свобідне право голосованя виборців, а крім сего подає нагоду до ріжних виборчих надужить. Виявило ся се при галицких виборах, де сам міністер внутрішних справ мусів інтерпретувати закон що до способу видаваня староствами і виповнюваня виборцями карт голосованя.

Коли кожний виборець має свою легітимацию, то виставлюване еще урядової карти голосованя не має жадної рачії, ані практичної ціли. Є се спеціальність нового австрійского виборчого закона, яка не приходить в жаднім законодавстві. Карт голосованя доставляють звичайно всюда самі кандидати, а тільки що до форми і краски — задля захованя повної тайности виборів — є загальні приписи. Остаточно для повної однакості карт голосованя можна би пошити для них державний наклад з тим, щоби продавано їх по низькій ціні чи то по урядах, чи навіть в трафіках. Се усунуло би з одної сторони всякі не догідности при видаваню, при загубленю, або зіпсутю урядової карти голосованя, а з другої сторони принесло би скарбови якийсь дохід на покритє коштів, злучених з переведенєм виборів.

Специально галицькими прикметами нової ординації є пропорціональність системи, стучність і нерівномірність вицеркнених округів, розложене двомандатових величезних округів і штучна комбінація з заступниками послів. Тими всіма способами хотіли давні верховодити ратувати своє становище, однак се вдало ся їм тільки в малій часті а подекуди навіть зашкодило польській справі. Особливо вибір кількох сионістів болять дуже польских політиків, які дурили себе, що жидівство вже зовсім потонуло в польській національній ідеї.

Тому виступає Kurjer lwowski вельми рішучо против всіх тих хиб і „галицьких спеціальностей“ виборчої реформи, та висказує бажанє, щоби нова палата зараз на початку заняла ся справленєм помічених в практиці похибок. До полеміки стануло *Słowo polskie*, яке вказує на те, як то передвиджуючо загварантувало собі давне коло польске незайманість нового закона клявзую, що тільки в присутности половини галицьких послів може трактувати ся справа зміни „галицьких спеціальностей“ ординації. Дальше заповідає вшехпольский орган, що „правдиво-польскі“ сторонництва, до яких не вчислює людовців і соціалістів, стануть в рішучій обороні теперішньої ординації, а в потребі приймуть ся і за обструкцію, до якої в кождім разі не будуть за слабкі..

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Андроника; римо-кат.: *Боже Тіло*, Феликса. — В п'ятницю: руско кат.: Теодата; римо-кат.: Петронелі, Авг.

— **Є. Ексц. Митрополит Шептицький** виїхав на візитацію до Словити.

— **Промоція п. Богдана Барвіньского** на доктора філософії (з історичної групи) відбуде ся в п'ятницю дня 31. с. м. о 12. год. в полудне на львівськім університеті.

— **Тарасове свято.** Нинішньої середи о 6 год. вечером уряджують учениці приватної укр. семінарії учительської у Львові концерт в честь Тараса Шевченка в салі «Народного Дому».

— **В Зборові** відбуде ся дня 1. с. м. о 2. год. довірочна нарада членів «Взаїмвої Помочи учит.» в справі бібліотеки.

— **Вислід виборів з дня 28. с. м.** звісний до полудня 29. с. м.:

Окр. 55. Долина-Калуш ітд. Голосувало 39.628. Дістали голосів: Юліян Романчук 14.948, др. К. Трильовский 13.577, Стефан Ціпсер 11.303. Послами вибрані: **Юліян Романчук і др. Кирило Трильовский.**

Окр. 63. Золочів-Камінка ітд. Голосувало 32.092. Нема висліду з 3 місць голосованя. Дістали голосів: о. Ізидор Зельский 5.740, др. Николай Глібовицкий 13.016, Казимир Обертинський 13.337. Послами вибрані: **др. Николай Глібовицкий (москв.) і Казимир Обертинський (консерв.)**

Окр. 67. Ярослав-Ціпанів ітд. Голосувало 25.160. Дістали голосів: др. Данило Стахура 8.473, Володимир Козловский 11.691, др. Іван Гриневецкий (москв.) 4.996. Послами вибрані: **др. Данило Стахура і Володимир Козловский (консерв.)**

Окр. 68. Тернопіль-Збараж ітд. Голосувало 27.047. Нема висліду з 3 місць голосованя. Дістали голосів: др. Ізидор Голубович 6.454, Яцко Остапчук 10.701, Ян Заморский 9.892. Послами вибрані: **Яцко Остапчук (соц. дем.) і Ян Заморский (вшехполяк).**

Окр. 48. Новий Санч Ст. Санч ітд. Голосувало 19.079. Дістали голосів Тома Цьонгло 8.060, Станислав Поточек 6.444, о. Гавр. Гнатишак (москв.) 4.575. Послами вибрані: Тома Цьонгло (люд.) і Станислав Поточек (центр.).

Окр. 50. Коросно-Жмигород ітд. При тіснійшій виборі посла меншости голосувало 13.203. Дістали голосів: Ян Гарнек 9.920, Вінк. Тенчар (RN) 3.196. Послом вибраний Ян Гарнек (людов.).

— **Іменованя.** Міністер скарбу іменував в прокуратурі скарбу у Львові радниками секретарів: д-ра Семена Воллернера, д-ра Франца Саву і д-ра Матія Мончиньского; секретарями адюнктів: д-ра Адольфа Штерншуса і д-ра Стефана Таласевича; адюнктами концепістів: д-ра Станислава Козьминьского і д-ра Йосифа Бжеского. — Президент найвисшого трибуналу касаційного іменував судових адюнктів д-ра Тадея князя Пузину і д-ра Ернеста Габіхта секретаряльними адюнктами в найвисшій трибуналі. — Міністер внутрішних справ іменував лікаря повітового д-ра Ів. Филевича старшим лікарем повітовим в Галичині.

— **З Курітиби в Парані** пише п. Дм. Іванків до амер. „Свободи“, що п. Микита Булик виїхав дня 31. марця с. р. до старого краю в справі руских святских священників для паравських Русинів. Зголосилось ту аж трох священників, що мають охоту приїхати, але мабуть їх не хочуть пустити — зазначає п. Іванків. Яку там п. Булик дістане відповідь і чи привезе з собою священників, годі наперед згадати.

На 40 тисяч Русинів нема в Парані ні одної рускої часописи. Доси зібрав утворений в тій цілі комітет 820 мільрейсів (се є 1.300 К) на поставленє рускої друкарні. З тих грошей вислано 650 К на черенки, а рештою задаткують машину.

— **Жидівско-німецка політика на Буковині.** Вибір бурмістра міста Чернівців по статутам мав відбутися до 8-ох днів по смерті д-ра Райса. Однак з огляду на вибори до державної ради відсунуено сей вибір на день 28. с. м. Минулої неділі, як пишуть черновецькі німецькі часописи, відбула ся нарада жидівских радних міста а також німецьких з окрема. На зборах жидівских радних міста, в яких взяли участь також радники жидівської конфесійної громади, обмірковувано питанє обсадження місця бурмістра. Перші бесідники були за жидівским кандидатом, маючи на оці вислід недавних виборів. Однак др. Штраухер заявив ся за бароном Фіртом, який завсідги прихильно відносив ся до Жидів і який загально звісний як чоловік обективний. При сій нагоді прочитав др. Штраухер лист ви-

сланий до него німецькими радними міста д-ром Кайндльом, проф. Вольфом, д-ром Франком і п., в яким вказують они на конечність спільного мирного пожитя між Жидами і Німцями і заявляють, що они готові подати Жидам руку до мирної роботи з Німцями, коли перші при виборі бурмістра будуть голосувати на барона Фірта. За те німецькі радні при подібних нагодах приміром при виборі першого віцебурмістра, будуть заступатись за жидівські інтереси. В виду сего рішили жидівські радні голосувати на барона Фірта. Першим віцебурмістром має стати суд. радн. Вайсельбергер.

— **3 почти.** Дня 1. червня 1907 заводять ся в Ходачкові малім, місцевости належачій до округа доручень ц. к. уряду поштового в Бірках великих, поштову складницю зі звичайним кругом діланя. Складниця сея получена буде з ц. к. урядом поштовим в Бірках великих поїздами ч. 5051 і 5052, зглядно амбулянсом поштовим ч. 484 в поїздах чч. 5051 і 5052 на залізничім перестанку в Ходачкові.

— **Замах на вел. князів російских.** З Парижа доносять: На перебуваючих тут вел. князів Кирила, Бориса і Володимира та на їх родини мав бути в четвер виконавий замах під час концерту в Опері. Замах відкрито на кілька годин перед концертом. На концерті було багато публики. Увагу звертало, що льожа вел. князів була пуста, а на салі множество агентів поліційних і умундурованих поліцаїв, був навіть сам префект парискої поліції Лепін. Поліція мала намір зловити заговорників в будинку Опері, але они спостерегли видко ще в пору, на що заносить ся, і втекли.

— **Штучний лід.** Магістрат міста Львова пригадує, що з огляду на людске здоровлє не вільно уживати нечистого леду до охолодження споживних артикулів в тих випадках, де лід стикає ся з тими артикулами. А щоби ніхто не міг звиняти ся незнанєм жерела штучного леду, магістрат подає, що хемічно і бактериологічно чистий лід хрустальний витворює ся в заведеню нової міскої різниці з добротанської води. Штучний лід можна набувати в різниці по ціні 1.20 К за 100 клг., а по 30 сот. за 25 клг. (1 стовп). Розвожений возом міський лід коштує 2 К за 100 клг., 50 с за 25 клг. (1 стовп.), 25 сот. за 12 1/2 клг. (1/2 сповна), а 13 с за 6 1/4 клг. (1/4 стовпа). Заряд міскої різниці буде приймати замовлення на доставу леду до дому найменше на 25 клг. Візник має на плачену належність за лід виставити квіток, а постійні відбирателі леду на рахунок, або замовляючі лід з доставою до дому мають потвердити відбір. Розвоженє леду відбуває ся щоденно, а оповіщує ся дзвінком.

— **Бальоном до бігуна.** Оба бігуни землі є ще доси загадкою для людей, хотяй тільки подорожників силувало ся дістати на ті точки землі. До північного бігуна підсунули ся подорожники далеко ближше чим до полудневого, але на бігуні не станула доси людска стопа. Всякі виправи кораблями не доведуть до тої ціли, бо леди загороджують їм дорогу. Силують ся проте люди поплисти бальоном. Хоч одна така воздушна виправа не дописала, готовить ся тепер друга під проводом англійского воздухоплавця Вальтера Вельмана в Шпіцбергу. Бальон Вельмана називає ся «Америка». В червні приготовить ся все до відїзду, в перших днях липня відбудуть ся проби взлету, а потім при нагоді догідного напрямку вітру виправа попливе до бігуна. Відїзд мусить наступити між 20. липня а 20. серпня. У тій виправі крім Вельмана возьмуть участь: майор Гарсей, делегат Злуч. Держав, яко науковий обсерватор, старший інжінер Ванерман, др. Фовлер і Гастон Гервіє із Франції. Бальон Вельмана має вигляд цигара довгого на 184 стіп. В найгрубішій місці обвід виносить 52 стіп. Посмість бальона стоїть поверх чверть мільона кубічних стіп. Сей воздушний велит, якого перевиснує що до величини лише бальон Цепелїна, може двигнути 19.500 фунтів тягару. Під бальоном висить кіш плетений в дротяних рурок, довгий на 115 стіп, 10 стіп високий, а 8 широкий. Під кошем висить так

само довга сталевая скриня, в якій містять ся збірники нафти (6.800 фунтів), потрібної до порушування мотору. Кіш і сталевая скриня окружені є грубою шовковою матерією. В середині коша стоїть мотор з силою 70 коний, який важить 900 фунтів. Шрубові крила французької системи, виковані зі сталі, з проміром 11 стіп, знаходять ся на переді коша і по его обох боках. На заді містять ся керма.

Учасники виправи будуть мешкати в трикутних каютах, в яких може помістити ся 10—12 осіб, 12 псів, всякі наукові прибори і запаси живности. Над човном (кошем) висить зпід бальона мішок з 600 фунтами живности. Сей мішок можна буде пересувати в різні сторони в цілі удержання човна в рівновазі. Човен зі збірником важить 2200 фунтів, мотори і шруби 1350 фунтів. Нафта вистане на 150 годин. Зужита що дня нафта важити ме 600 фунтів, через що відповідна скількість газу в бальоні стає непотрібна. Той надмір газу буде Вельман уживати до опалюваня мотору і обчислив, що дасть ся ним опалювати мотор через 30 годин. Бальон буде сунути ся 300 до 500 стіп високо понад землею, аби можна обсервувати околицю. Виправа заосмотрена живностию на 10 місяців, хоч не повинна тревати більше над 10 до 20 днів. Если би бальон зіпсував ся, то члени виправи маючи до розпорядимости саночки і пси, могли би пішки подорожувати, чи то до бігуна, чи з поворотом.

— **Дрібні вісти.** В Самборі основує ся від осени приватна жіноча семінарія учительська. — Бурмістром м. Черновець вибрано одногослоно першого віцебурмістра Фірта. — Протест проти вибору посла Брайтера у Львові підписало — як доносить Gaz. Nar. — поверх 1000 виборців. — Цісар уділив 5.000 К запомоги для погорільців в Угерцях незабитівських. — В Станиславові спіймано злодія, який в грудни м. р. украв з поштового воза 54 тисяч корон. Є ним почтилон Павліковський. До вини вже признав ся. — У д-ра Міколяша у Львові допустив ся дня 17. марця крадіжки грошей его слуга Фльоріян Латка і удавав, що немов то незнамі ему розбишаки его звязали і поранили а гроші забрали. По кількох днях его арештовано і доказано ему вину, а вчора трибунал по переведеній розправі засудив его на 5 літ тяжкої вязниці в постом що місяця.

— **Репертуар міського театру у Львові.**

Нині в середу „По розбитю на моря“ ком. в 4 д.

В четвер в день Божого Тла театр замкнений.

В п'ятницю „Хорій з урожня“ ком. в 3 д.

В суботу по пол. „Тамтой“ штука в 5 д.; вечер „Кармен“ оп.

В неділю по пол. „Дама від Максима“ штука в 3 д.; вечер „Весела вдовичка“ оперетка в 3 д.

В понеділок „Старі холостяки“ ком. в 5 днів.

Ві второк „Міньон“ опера в 3 д.

Телеграми

з дня 29. мая 1907.

Відень. Цісар поїде до Будапешту на торжественне відкриття пам'ятника цісареві Елисавети, яке відбуде ся дня 4. червня і перебуде в Будапешті 12 днів.

Бруншвік. Сойм вибрав вчора регентом кн. Івана Альбрехта меклембурско-шверинського.

Тегеран. Губернатор Люзістану готуєть оружну силу, аби заняти Гамадан і оповістити себе шахом.

3 поезий Уляни Кравченко.

Пісня.

Соловейка спів чудовий
І дівчати мрії — думи, —
Ніжний розгомін діброви

І тужливі бору шуми, —
Шуми бору, степів, поля,
Рож конаючих зітхніння,
Чисті згуки гарф Еоля
І пташат дрібних квиління, —
Рев розбурханого моря,
Тихі жалі у могили —
Людські всі страждання-горя
Пісню враз одну зложили.

Скільки згуків в пісню сплило
Й безнадійних стрясень духа,
Що сліз, крови пісню змило, —
Чи числив хто? чи хто слуха?
Ой, щоб кожний згук поняти,
Щоб і пісню всю відчутти,
Віще серце треба мати,
Більш як чоловіком бути!
З леготом на легкій фали
Пісня висше улїгає,
По віках аж гам в віддалі
При стопах зорей втихає...

Сонет.

Най спогад злиднів, почутє вини
Чола не хилить, сил не відбирає —
Хай серце Сільш не плаче, не падає,
Жаль не спиня' стремління до мети.

Плач щастя-волі нам не дасть, брати!
Таж вже за нами море сліз безкрає...
Над долею України всі ридаем,
Бо ми не злі — нестійні тільки ми.

Хвилині привітних много ми лишили,
Мрій-замірів богато не сповнили,
Діл кинули... Гей, стямитесь нам час!

Гей, час лишити скарги, плач, тривогу,
Постійний труд лиш дасть нам перемогу,
Лиш з діл грядучі ймуть судити нас!

Поступ.

На рвучих хвилях людскість в даль пливе,
Пливе все близше ід цілям сьвітляним —
Усовершенсь — жертви хоч несе,
За сьвітло борєсь з трудом незрівняним,
Збира' трофеї многі з місця бою,
В любові для правди має сильну зброю —
Тож миттю стяг побіди люд заткне!

Пісня.

За богато, за богато
В ясні очи я гляділа —
Аж від їх палкого блеску
Вся коханечком сьняїла.
За богато, за богато
В ясні очи я дивилась —
Не дивитись більш в ті очи
Вже тепер моя не сила!

Горде серце.

Хай ніхто не чує нарікання
Горде серце маю я —
Біль увесь мій, сльози, жар кохання
Донесу аж в гріб сама.
Горе се мов й мої страждання
Донесу їх лиш сама —
І ніхто не вчує нарікання,
Горде серце маю я!

Всілякі КУПОНИ

виль-осовні цінні папери

виплачує без потручення провізії
або коптів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц

БАНКУ

Гіпотечного

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Прїхали 28. мая с. м.: М. Кошля з Перемішля, о. В. Яцишин з Хмільна, о. Т. Калинич з Жукотина, др. Н. Яців з Магерова, о. С. Габрусевич з Годова, Л. Брін з Перемішля, Яр. Роснецький з Хутара, Ів. Олесницький з Станиславова, Яр. Сінгалевич з Бережан, Йос. Салук з Перемішля, о. Сев. Матковський з Боспр.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжа і продуктів у Львові

від 20. до 26. мая 1907:

за 50 клг.

Пшениця	9:65—9:85 К
Жито	8:20—8:40 К
Ячмїнь броварняний	9:35—9:85 К
Ячмїнь на пашу	0:00—0:00 К
Овес	9:70—10:20 К
Кукурудза	7:25—7:65 К
Просо	00:0—0:00 К
Горох до вареня	11:25—11:75 К
Горох на пашу	8:50—9:00 К
Бобик	7:35—7:60 К
Конюшина червона	65:00—75:00 К
Конюшина біла	35:00—40:00 К
Конюшина шведска	00:00—00:00 К
Тимотка	36:00—38:00 К
Ріпак зимовий	12:75—13:00 К
Насїне конопл.	0:00—00:00 К
Хміль	60:00—85:00 К
Насїне льняне	00:00—00:00 К
Льнявка	00:00—00:00 К

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 15. до 31. мая 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлєнє. В неділі і сьвята 2 представлєнє о 4. год. пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High Life представлєнє. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломї	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любїня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рави рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:43†	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:25	5:30	9:35L
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночи
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломї	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:28	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любїня	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:38	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34L
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспїшні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і сьвята означені †, — в неділі і сьвята від 28/8 до 15/9 буквою H, — в неділі і сьвята а від 1/6 до 31/8 щодень буквою L.